

ประดู่แดง

ชื่อวิทยาศาสตร์	<i>Phyllocarpus septentrionalis</i> Donn. Sm.
ชื่อวงศ์	LEGUMIMOSAE – CAESALPIMIOIDEAE
ชื่อพื้นเมือง	วาสุเทพ

ไม้ยืนต้น ขนาดกลางถึงขนาดใหญ่ สูง 10-20 ม. ขนาดทรงพุ่ม 6-8 ม. ทรงพุ่มรูปทรงแผ่และห้อยย้อยลง เปลือกต้นสีน้ำตาลปนเทา มีสะเก็ดขนาดเล็กตามแนวขวาง สีน้ำตาลอมดำ

ใบ เป็นใบประกอบแบบขนนกปลายคี่ เรียงสลับ แกนกลางใบประกอบยาว 13-15 ซม. ใบย่อย 3-5 คู่ เรียงตรงข้ามและเรียงจากขนาดเล็กไปใหญ่ จากโคนถึงปลาย รูปไข่หรือรูปรีแกมรูปใบหอก กว้าง 2-2.5 ซม. ยาว 4-6 ซม. ปลายใบแหลม โคนใบแหลมและเบี้ยว ขอบใบเรียบ แผ่นใบบาง แต่ค่อนข้างเหนียว สีเขียวสดเกลี้ยง

ดอก ออกเป็นช่อแบบช่อเชิงหลั่น ที่รอยแผลของก้านใบและปลายกิ่ง ช่อดอกตั้งยาว 5-7 ซม. ดอกย่อยรูปดอกหางนกยูง กลีบเลี้ยง 4 กลีบ รูปไข่ สีแดง กลีบดอก 5 กลีบ เกสรเพศผู้ 9-10 อัน สีแดงเส้นผ่านศูนย์กลางดอก 1.5-2 ซม.

ผล ผลแห้ง เป็นฝักทรงแบนแป้นเป็นปีก รูปรีแกมรูปขอบขนาน คล้ายใบ กว้าง 1-3 ซม. ยาว 5-8 ซม. ฝักเหนียวมีเส้นนูนคล้ายเส้นใบ มีกระเปาะกลมหรือรูปรีนูนเด่น สีเขียวอ่อน เมื่อสุกสีน้ำตาลแดง เมล็ด ค่อนข้างกลมแบน สีน้ำตาลอ่อน ส่วนมากมี 1 เมล็ดต่อฝัก

นิเวศวิทยา ป่าเบญจพรรณธรรณแล้งทางภาคเหนือลงมาจนถึงภาคตะวันตก
สถานภาพ -